

ningsdirektøren vælger det rette Tidspunkt, naar en Maskine er ledig, vilde noget lignende kunne ske i Aar.

Friis-Skotte: Den højtærede Minister fremkom i Gaar i sin Svartale til mig i Anledning af min Paavisning af, at hans ved Finanslovforslagets første Behandling meddelte Tal var ganske fejlagtige, med en Række nye Tal angaaende Personalets Forøgelse fra 1914 til 1920. I og for sig kunde jeg ganske lade disse Tal ligge, idet de i Virkeligheden ikke havde noget som helst med Rigtigheden af min Paavisning at gøre; men jeg skal dog alligevel gøre et Par Bemærkninger om dem. Den højtærede Minister oplyste, at for Statsbanernes Vedkommende er Tallet paa fast ansatte og ikke fast ansatte fra 1. Oktober 1914 til 1. Oktober 1920 steget fra 16 527 til 24 873, altsaa med 8 346 Mand eller ca. 50 pCt., og i denne Forøgelse, i disse nye Tal, som den højtærede Minister nu meddelte, var ikke medregnet Sønderjylland og heller ikke nye Baner. Den højtærede Minister vilde aabenbart ved disse nye Tal forstærke det Indtryk, som han ved sine Udtalelser ved første Behandling søgte at give af den frygtelige Personaleforøgelse, der havde fundet Sted under den radikale Regering. Men er disse Tal nu saa frygtelige? Jeg vil selvfølgelig ogsaa gerne ligesom det ærede Medlem Hr. Rode have disse Tal specificeret, men jeg har i og for sig ikke noget imod at regne med Tallene som rigtige; og jeg siger da: Er disse Tal nu saa frygtelige? Lad os se, hvad denne Forøgelse med de 8 346 Mand eller 50 pCt. dækker. Sønderjylland er ikke med og heller ikke de nye Baner, som jeg heller ikke regnede med i Gaar; men der er altsaa først den egentlige Fridag, som vel kan sættes til 1 000 Mands Forøgelse ved Statsbanerne, d.v.s., hvis Ministerens Opgørelse er rigtig, at den ved de tre Trafiketater tilsammen udgør 1 500 Mand. Saa er der Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen plus det, som vi kalder den doktrinære Gennemførelse af samme, og saa endelig Trafikstigningen. Hvor stor var denne fra 1913—14 til 1919—20? Det kan jeg godt oplyse, skønt det egentlig maatte tilkomme den højtærede Minister at angive den, samtidig med at han angav Personaleforøgelsen, hvis den højtærede Minister vilde undgaa, saaledes som i Gaar, at faa paahæftet Betegnelsen „tendentios“. Trafikstigningen var i det samme Tidsrum 44,6 og 48,3 pCt., nemlig 44,6 pCt. for Antallet af Person-km og 48,3 pCt. for Tons-km, altsaa for Gods. Det forekommer mig ikke frygt-

indgydende, at en Trafikforøgelse paa 44,6 pCt. à 48,3 pCt. medfører en Personaleforøgelse paa 50 pCt., naar der samtidig er gennemført baade egentlige Fridage og 8 Timers Arbejdsdagen, endda i den saakaldte doktrinære Form. Jeg vil endda med disse Tal i Haanden roligt hævde, at der maa være arbejdet mere effektivt ved Udgangen af 1920 end ved Udgangen af 1913—14. Dette var de nye Tal, Ministeren nævnte i Gaar. I øvrigt var, sagde den højtærede Minister, det af ham opgivne Tal paa en Nedgang af det fast ansatte og ikke fast ansatte Personale ved Statsbanerne siden 1. Oktober med 3 209 Mand rigtigt. Ja, skønt, som jeg før sagde, de nye Tal egentlig ikke havde noget med Rigtigheden af min Paavisning at gøre, vil sikkert alle indrømme mig, at med de nye Tal in mente, Forøgelsen med 8 346 Mand fra 1. Oktober 1914 til 1. Oktober 1920, vil det dog være endnu vanskeligere for Ministeren at fastholde, at den skete Nedsættelse paa 3 209 Mand udelukkende skyldes Berigtigelsen af den doktrinære Gennemførelse af 8-Timers Arbejdstid, hvilket jo var det, Ministeren hævdede ved første Behandling, naar Trafikken samtidig er faldet fra dens store Højde i 1920 til under eller lig med Trafikken i 1913—14. Ministeren sagde, at hele Personaleforøgelsen under Krigen, som Ministeren den Gang for de tre Eater opgjorde til 7—8 000 Mand, skyldtes den doktrinære Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen i Forbindelse med de foregaaende Aars Udvikling i radikal-socialistisk Retning. Jeg har ikke før forstaaet de sidst nævnte Bemærkninger — jeg har stadig citeret dem, men ikke forstaaet dem —, men nu forstaaar jeg, at det skal betyde den under den radikal-socialistiske Regering stedfundne Trafikstigning. Ministeren hævdede endvidere, at den Besparelse paa 3 209 Mand, som det var lykkedes ham at gennemføre, udelukkende skyldtes en Berigtigelse af denne Doktrinærisme. Jeg har med Administrationens overfor Finansudvalget afgivne Oplysninger paavist, hvor mange der ved denne Berigtigelse, ved Gennemførelsen af de nye Tjenestetidsregler, er overført dels fra 8 til 9 Timers Normen, dels fra 8 til 10 Timers og dels fra 9 til 10 Timers Normen, og jeg har opgjort Besparelsen til at blive ca. 350 Mand ved Statsbanerne, og Ministeren har ikke forkastet mine Tal og har heller ikke kunnet gøre det. Men Ministeren har villet hævde, at Resultatet af disse nye Tjenestetidsregler kun var Slutstenen paa et i Forvejen udført Arbejde for at gøre Arbejdstiden